

interesse til meningsudvekslingen om debatten om ØMU'en. Det er sådan, at det eneste nordiske land, som måske kan forventes at gå ind i ØMU'en, og det er ikke engang sikkert, er Finland. Af hensyn til den finske befolkning, som jo ikke har haft lejlighed til at drøfte dette her spørgsmål eller til at stemme om det, og som risikerer at blive trukket ind i dette projekt uden at have mulighed for at gøre indsigelse, ville det sikkert være en udmærket ting, hvis hr. Ole Stavad droppede sin berøringsangst og tog en offentlig debat med den finske befolkning om virkningerne af ØMU'en, for det tror jeg i allerhøjeste grad, der er brug for i Finland.

Det ville da være ærgerligt, også for det nordiske samarbejde i fremtiden, hvis Finland blev hægtet af ved at blive underlagt ØMU'en, og så skulle vi andre se Finland forsvinde ud på side-linjen, mens de øvrige nordiske lande bevarede deres økonomiske frihed. Det ville da være ærgerligt. Så der er da grund til at tage ØMU-debatten i en nordisk sammenhæng med henblik på at sikre, at Finland ikke skal lide den skæbne, som den finske regering i øjeblikket har tiltænkt sin befolkning.

Ministeren for nordisk samarbejde (Marianne Jelved):

Efter at have hørt hr. Keld Albrechtsens indlæg sidder jeg og glæder mig over at leve i et demokrati. Jeg er helt glad for og tryk ved, at de nordiske lande er demokratier og fungerer demokratisk og vælger regeringer og medlemmer af deres parlamenter osv. Men det skal ikke forhindre det nordiske forum i at diskutere hverken ØMU eller forsvarssamarbejde, det er klart.

Blot til hr. Kent Kirk: I 1987 gennembrød tidligere statsminister Anker Jørgensen medielydmuren – i øvrigt på Nordisk Råds session i Helsingfors – ved at gå på talerstolen og tale om den atomvåbenfri zone.

I 1992 var der session samme sted. Det var første gang, der var en gæstetaler ved Nordisk Råds session, og dér havde præsidiets valgt forbundskansler Helmuth Kohl, som holdt en utrolig god tale, som jeg ikke vil referere, da det er for langt, om det europæiske samarbejde i den nordiske tradition og om vores erfaringer med samarbejde.

Og i 1997 får vi for første gang forsvarsministrene med, og de skal fremlægge en redegørelse, et indlæg, om de nordiske forsvarsministres syn på hele forsvarssituationen, de sikkerhedspolitiske strenge.

Så jeg synes, der er sket utrolig meget tabu-fjernelse i det nordiske samarbejde, og jeg vil meget gerne give tilsagn om – og sådan hørte jeg også hr. Ole Stavad – at selvfølgelig skal vi ikke være nervøse for at tage emner op i det nordiske samarbejde, tværtimod skal vi tage nogle brydninger og nogle debatter dér, også for at vænne os til i nordisk sammenhæng at tale om andet end det, vi ellers har talt om i fyrré år.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

To faktuelle oplysninger i forhold til Schengen og Norge:

Det er lidt interessant, at efter det valg, der for nylig blev afholdt i Norge, er der et større flertal bag Schengen, end der var, inden valget blev afholdt. Det parti, som i øvrigt var det eneste, der virkelig lancerede modstanden imod Schengen som en mærkesag i den norske valgkamp, var det parti, der tabte mest; det blev nemlig mere end halveret.

Og den anden faktuelle oplysning er, at ved den afstemning, vi har i Danmark den 28. maj om Amsterdamtraktaten, har vi ikke Schengen til afstemning. Schengen blev vedtaget i det danske Folketing i maj måned i år. Der står ud fra alt, hvad jeg ved, et meget bredt flertal bag Schengenaftalen, og derfor vil det være vildledning af vore norske venner, hvis hr. Keld Albrechtsen forsøger at bilde nogen ind, at den danske folkeafstemning den 28. maj handler om eller ville kunne komme til at handle om dansk deltagelse i Schengen. Det er ikke virkelighed, hr. Keld Albrechtsen. Det er måske ønsketænkning fra hr. Keld Albrechtsens side, men virkelighed er det ikke.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Ministeren var inde på, at vi skulle være glade for, at vi lever i et demokrati, men så er det jo, at spørgsmålet unægtelig kommer op: Kunne det ikke være relevant i nordisk sammenhæng at diskutere, hvad man forstår ved et demokrati? For kan det være udtryk for demokrati, at man f.eks. fra den finske regerings side har tænkt sig at indlemme Finland i den fælles mønt uden at spørge den finske befolkning? Er det udtryk for avanceret demokrati? Mit svar er, at det er det ikke. Og ministeren vil jo da sikkert også bekræfte, at sådan ville man ikke kunne gøre i Danmark. Dér ville man naturlig-